res Medmennesker og vilde gøre dem til værdifuldere Samfundsmedlemmer.

Uddannelse og Træning til en Moders og Husmoders Gerning vilde ogsaa være en god Forberedelse til en hvilken som helst Art af Samfundstjeneste; ogsaa en god Forberedelse til Kvinders Tjeneste i det kommunale og i det politiske Liv.

— — —

Moder og Husmoder! Tæt sammenhørende, det er sandt. Men alligevel, hvor meget mere dyrebart det ene end det andet! Og hvor meget mere evigt og uforanderligt!

Kvindens Liv som Husmoder undergaar bestandig Forandringer. Netop nu i vor Tid er Kvindens Husmodergerning ved at blive helt igennem revolutioneret; Husholdningens Byrder vil mere og mere blive taget fra Kvindens Skuldre af de utallige vidunderlige Opfindelser, som efterhaanden fuldstændig vil forandre den materielle Side af det menneskelige Liv — *og vil simplificere det.*

Men Moderskabets Byrde vil altid ligge paa Kvindens Skuldre, og paa hendes Hjærte.

Ingen Maskine kan nogen Sinde tage den bort.

Ingen Opfindelse kan nogen Sinde forandre det Livets underfulde og hellige Mysterium: Moder og Barn.

Og jo mere *virkelig* civiliseret og kultiveret og emanciperet Kvinden bliver, jo tættere vil hun favne sit Barn i sine Arme; jo mindre villig vil hun blive til at lade nogen fremmed bære hendes Moderskabs dyrebare Byrder; jo mere ivrigt og energisk vil hun stræbe at udruste sig til sit hellige Kald.

Kvindeemancipation betyder ikke Emancipation fra Modersind eller Modergerninger, men den betyder Emancipation fra Udadvendthed, Forfængelighed og Uvidenhed — disse de største Fjender af sandt Moderskab, og disse den moderne Kvindes værste Skødesynder.

— — —

Tvungen Moder-Uddannelse og Moder-Træning — kun ad Lovgivningens Vej, kun taget op som en Statssag kan Problemet *løses.*

Men er det muligt? Vilde det kunne betale sig? Ak, mange af de Millioner og Millioner, som enhver Nation nu giver ud for at standse den mørke og dybe Flod af menneskelig Nedværdigelse, Elendighed og Ødelæggelse, som skyller hen over hvert eneste Land, kunde anvendes til mere Nytte og med større Vinding, om de blev givet ud *ved Udspringet af Floden* — til at forebygge i Stedet for i de alt for ofte forgæves Forsøg paa at helbrede.

Og vil vi forebygge, maa vi begynde med Mødrene.

Svar fra Landbohøjskolen

paa Dansk Kvindesamfunds Andragende om udvidet Undervisning i Husholdningslære paa Landbohøjskolen foreligger nu og lyder:

»I Overensstemmelse med det i Dansk Kvindesamfunds Skrivelse af 16de Maj til Kommissionen for Revisionen af Landbohøjskolens Undervisningsplan udtalte Ønske, har jeg fremlagt Skrivelsen i Kommissionens sidst afholdte Møde.

Kommissionen var alt under sine tidligere Forhandlinger og ved Eftersynet af Højskolens Lokaler, kommet til den Erkendelse, at Lokalerne paa flere Omraader langt fra vare tilstrækkelige til at kunne tillade en saa stærk Udvidelse af de Landbrugsstuderendes praktiske og pædagogiske Øvelser, som maatte anses for absolut ønskelig, og Kommissionen var derfor ganske paa det rene med, at Oprettelse af en 6te Afdeling ved Højskolen under de nuværende Forhold absolut ikke lod sig gennemføre.

Jeg beklager derfor at maatte meddele Dansk Kvindesamfund, at dets Ønske om, at der maa blive givet Husholdningsstudiet en med Landbrugsstudiet sideordnet Plads ikke kan anbefales af Kommissionen.

Det skal derimod vedblivende være Højskolen en Glæde i saa vidt Omfang som Forholdene tillader det, at give Kvinderne Adgang til at deltage i Undervisningen i Grundvidenskaberne ved Skolen.«

Ærbødigst

F. Friis.

Kvinderne og Byraadene.

—o—

Det almindelig danske Købstadsmøde afholdtes i Odense den 27.—28. Juni.

Som Delegerede deltog 2 *Kvinder* (187 Mænd), nemlig Byraadsmedlem Sofie Jørgensen, Odense, og Byraadsmedlem Elisa Petersen, Næstved.

Det internationale Kvinderaad.

—o—

10 Dage i Slutningen af Maj var det int. Kvr. (Præsident Lady Aberdeen) samlet for at forberede det store femaarlige Møde, som i Forbindelse med en Verdenskongres skal finde Sted i Rom, Maj 1914. Der arbejdedes meget indgaaende i de forskellige Sektioner, og Frugten af dette Arbejde foreligger i en Række Resolutioner, af hvilke vi gengiver følgende:

Udvalget „Fred og Voldgift" (Leder den amerikanske Advokat Mrs. Sewall): Det internationale Kvinderaad skal anmode den næste Haager Conference om at overveje, hvorledes man kan sikre sig en mere effektiv international Beskyttelse af Kvinder, i det Øjemed at hindre den afskyelige Krænkelse af Kvindekønnet, som ledsager alle Krige.

Lovudvalget (Leder Madame d'Abadie d'Arrast): Det int. Kvindr. ønsker, at Loven i alle Lande vil give Moderen samme Ret som Faderen med Hensyn til Formynderskab og Opdragelse af deres Børn; endvidere, at der oprettes Børnedomstole i de Lande, hvor saadanne endnu ikke eksisterer (intet Barn maa betragtes som en Forbryder), samt at der gives Kvinde-Jurister Ret til at give Møde ved Børnedomstole.

Desuden: Det int. Kvinderaad betoner Vigtigheden af, at der gennem Loven ydes Hustruer og Børn — legitime saavel som illegitime — juridisk Ret til Underholdningsbidrag og tilskynder Nationalraadene i deres respektive Lande til at bestræbe sig for at opnaa en international Overenskomst gaaende ud paa, at en Retskendelse, som er afsagt i deres eget Land om ovennævnte Forhold (Hustruer og